

NAŠE NOVINY

19. září 1998 / 21

NEZÁVISLÝ TŘEBĀNSKÝ OBČASNÍK

Za našich návštěv v Anglii jsme se 2x styděli za to, že jsme Češi. Poprvé při vlně násilí v Irsku, kde umíraly na následky teroru i malé děti a podruhé po havárii letadla PANAM ve Skotsku. V prvním případě ukazovala tamní televize zbraně, které dodala ČSSR, práv v rámci národně-ceskobosenského boje (po 15 letech okupace naší vlasti) a ve druhém případě, kdy cibornici zjistili, že oněch 280 obětí leteckého neštěstí má na svedomí námi vyráběný a teroristům celého světa dodávaný Semtex. Naše vláda k tomu bud diskrétně mlčela nebo to zapřela.

Aši nejsme normální, když jsme se styděli za něco, za co jsme nesli pouze kolektivní spolu-zodpovědnost. Co si ale asi myslí ti naši turisté, kteří bez skrupulí kradovali všeude, kam se dostanou? Ty případy se vyskytly za dřívějšího režimu i u našich sportovců a rovněž nebyly postiženy, ale to, co vidíme a slyšíme dnes, to přesahuje všechny meze. V obchodech západních zemí české nápis "Nekradte nám tu" i informace o výši ztrát v obchodech po otevření našich hranic. A krade bez rozdílu snad většina cestovatelů. Domnívám se, že máme plné právo na ochranu naši cti a to zcela jednoduchým způsobem: dojednat ministerstvem zahraničí, našimi taky turisty postižených zemí, aby nám přistižené zloděje ohlášili a my bychom jim mimo trestní postih mohli navíc zakázat vycestování na dobu 3-5 let. Když se na návštěvě neumíš chovat, bud doma. Argument, že na nákupy nemáme peníze, nelze akceptovat, to by přeci mohli zakrátko loupat i doma s odůvodněním "já to chtěl, ale nemám na to, tak jsem si to vzal" - třeba i za cenu zabítí.

O VEKSLÁCÍCH, ZLODĚJích, PROSTITUTKÁCH, ZKRÁTKA

Co jsme zdědili

Dalším neblahým dědictvím je prostituce. Ne že by se u nás vyskytovala teprve po únoru 48, ale od tohoto roku se o ní z politických důvodů nemluví. Je to řemeslo staré více jak 6000 let a provozovalo se pod různými názvy, ani pasáci nejsou vynález naší doby (Kněží v chrámech Asyrie a Babylonie). Na podiv mi připadá, že dodnes nikdo o tom problému nemluví, a nic se neřeší, a přitom nebezpečí nejen AIDS je hrozné. Za první republiky musely mít prostitutky zdravotní průkaz, který si byly povinny pravidelně a často obnovovat. Co jeho zavedení brání dnes? Jestli se děvčata nestydí, ať

NABÍDKA NN

21/90 CO VŠECHNO JSME ZDĚDILI+++NAše DĚTI - NAše NADĚJE++DOHRA VĚC SE PODARILA+++POMOHLY BY FOKUTY?+++SPORT...
22/90 UTEKLI JSME NA JIH - reportáž redaktorů NN z jižního Slovenska

První jedničky rozdávala paní učitelka Bíňová J. září v úplně nové třebánské škole. O slavnostním zahájení vyučování v naší jednotřídce se dočtete v dnešním čísle NN.

Foto R. Tlčekal

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,
vstupujeme do období pro
obec velice důležitého
- do období přípravy vo-
leb. Termín konání voleb
byl ČNR vyhlášen na 24.
listopadu 1990. Kandido-
vat může každý i nez-
věstný kandidát mající
podporu min. dvaceti ob-
čanů naší obce. Petice
musí obsahovat jméno,
rovné číslo, adresu tr-
valého pobytu a podpis.
Volit může každý občan
s trvalým pobytom v na-
ší obci. Seznamy voličů
budou vyloženy v budově
MNV od 3.11. 1990. Kan-
didátní listiny lze
předložit zapisovateli
voletní komise do 30.9.

V sobotu 22.9. budeme
uklizet dvůr u MNV. Ké-
te-li zájem pomoci,
přijďte v 8.00 k MNV.
Josef Doubek, předseda
MNV

Dra. AS

CO VY NA ...

... to, dát se zase po-
čase dohromady a posví-
tit si trochu na pořá-
dek v obci. Léto jí da-
lo pořádně zabrat. Dří-
ve se tomu říkalo pod-
zimní směna NF, dnes by
to mohla být třeba před-
voletní čistka. Ono ko-
neckonců na názvu tolík
nezáleží.

(mif)

... založení
třebáňského ochutni-
ckého souboru?
Nebylo by to v Třebani
nic nového a pamětníci
si jistě na některá
představení cívadel-
ních nadšenců vzpome-
nou. Vím, problémů
s tím souvisejících by
bylo několik, ale my-
slím si, že by se u
nás našli lidé, kteří
by pro sebe a hlavně
pro své spoluobčany
zahráli nějaký kus.

mají prostituci jako zaměstnání zapsáno v občanském průkazu. Ať uvolní svoje krycí zaměstnání a platí si nemocenské. V jednom směru jsme skutečně světo-
ví, prostitutky neplatí daně, mají zdarma lékařskou péči a dokonce i léta "v povolání" se jim počítají do důchodu.

A na závěr - veksláci. Kdo jde dnes kolem Diamantu v Praze (ale nejen tam), vidi jich spousty, drží žemelí i před směnárnou a před očima policie. Dřív je SNB občas sebrala, valuty i peníze zabavila a veksláci byli rádi, že je pustili bez trestního oznámení. Dnes ale je i Státní banka v jejich stínu, oni určují kurz pro turistiku, o bezpracích zíscích bez daní ani nemluvě. To opravdu nejsme schopni tomu zabránit? Jestlipak se při jejich příjmech vzdali oněch kompenzačních 140,- Kčs? Přestože se v řadě případů jedná o cizince, je to takový problém je jako nezádoucí do 48 hodin vypovědět? A nebo k jejich existenci máme jiné důvody - třeba to, že nejsme schopni zajistit ve více směnárnách dvousměnný provoz?

Jiří Novák

DĚTI - NAŠE NADĚJE

Přísloví o potrefené huse mě napadá jen mimo-
děk. A tak se zapojuji do debaty o naší škole
v Zadní Třebani. Jsem tu diskutovanou učitelkou
nově vzniklé jednotřídky (mimořádem informace
pro pana Koktána: hrubý plat po 20 odučených le-
tech činí 2 600,- Kčs), také bohatě diskutované.
Chápu určitou rozpačitost některých občanů nad
nízkým počtem žáků právě založené školy. Byli
jsme přece zvyklí ve všem na mohutnou masovost -
bohužel i ve školách! Ale podle nového usnesení
ministerstva školství je vhodné a žádoucí zřizo-
vat opět malé školy - byť s nízkým počtem dětí!
Jistě to má své velmi rozumné opodstatnění. Kdo
jiný, než naše děti budou pokracovat v boji
dnešních rodičů o místo naší vlasti alespoň
částečně nezahánějící? Jaká je to jedinečná
příležitost moci se věnovat rozvíjení dětských
duší nejen po stránce výukové, ale i estetické,
vlastenecké, intelektuální. A to může učitel,
má-li na děti čas (není-li jich 40) a není-li
usměrnován tisíci nesmyslnými příkazy "shora".
Cili to mohu dnes já, a u vašich dětí, v Zad-
ní Třebani. Obdivuji vůli a vytrvalost rodičů
i NV, se kterou se do problému "škola" zakousli
a úspěšně dovedli ke zdárnému konci. Obdivuji
je (a děkuji jim) jak v rámci své dovolené po-
máhali nám všem (zaměstnancům školky i mně) dě-
lat stěhováky, elektrikáře, vodaře atd. Děkuji
jim i za děti, které s otazníky v očích zasedly
3. září do své nové třídy (těch dětí je 7!).
Pokusím se společně dokázat, že boj o školu ne-
byl marný - a těším se v příštím roce na další
prvnáčky.

A ještě pro pana Koktána, kterého neznám:
myslím, že jste spíš chtěl poukázat na to, že
někde jsou problémy s mnoha dětmi a tím i s
výukou. Jsem přesvědčena, že třebánským dětem
přejete co nejpříznivější podmínky. Přijďte se
na nás podívat! Nebo přijdu já i s panem Hejl-

kem a Vašákem třeba i na to přátelské pivo, budete-li si chtít popovídat!

Magda Bínová

Tak tohle je tedy ta škola. No, snad to nebude nic moc hrozného... Foto R. Tlaskal

JE MALÁ, ALE KRÁSNÁ A HLAVNĚ - NAŠE DOBRÁ VĚC SE PODAŘILA

Kuba se rozplakal a utekl k tátovi. Táta mu utřel slzičky a poslal ho zpátky do houfu. A Kuba řekl, měl červené oči a na krku obrovskou jedničku. Kuba byl poprvé ve škole.

Té slávy. Zadní Třebaní má školu! Úplně a dočista novou jednotřídku. V ní sedm žáků - Jitku, Petra, Honzu, Davida, Tomáše, Ondřeje a Jakuba - a hodnou paní učitelku, která bude určitě všechno dát jen samé jedničky. Ta paní učitelka je určitě moc a moc hodná - hned první den se na tu svou drobotinu krásně usmívala a podělovala ji zlatými medailemi. Medaile za píeničku, medaile za básníčku, medaile za obrázek. A na tabuli dětem namalovala velikanaňské srdce, to aby věděly, že je bude mít ráda a na stole jim nakrájela dort. A taky jim prvně promluvila do duše a byla přitom maloučko nesvá, protože je vždycky nejtěžší říkat ta nejprvnější a nejdůležitější slova.

Potom se za katedru postavil třebanský pan starosta a řekl: "Vítám vás děti v NAŠÍ škole..." To "naší" v jeho řeči tak nějak zazvonilo a všichni byli najednou náramně pyšní, že máme ve Třebani dopravnickou školu. Však to taky dalo práce. Táta Jakuba a táta Jitky a táta Ondřeje i další tátové a mámy a taky pan starosta a ten pán, co je na okrese přes školy, by mohli vyprávět. Třeba o tom, jak něco nejdřív nešlo a pak zase šlo, jak nejdřív nebyly a potom zase byly ponize a nebo o tom, že když se spojí síly v zájmu dobré věci, žádný boj není předem prohraný. "... abyste v životě vždy v dobrém vzpomínali na školní začátky..."

že to jde, o tom nás přesvědčují uchotničci v Řevnicích, kteří přes mnohé nesnáze rok co rok zpříjemňují letní sezónu svými představeními všem příznivcům prken, která znamenají svět.

(MÁK)

MY - VY VY - MY

Na otevřený dopis M. Hejlka A. Koktánovi /NN 20/90/ odpověděl oslovený následujícími řádky:

"Obsah předposledního odstavce Tvého otevřeného dopisu mě nutí, abych uveřejnil vysvětlení.

OF v Hlásné Třebani dostalo od tebe dopis s výzvou, aby podpořilo Tvůj návrh na zřízení jednotřídky v Zadní Třebani. Píši záměrně Tvůj návrh, protože pod výzvou byl pouze Tvůj podpis, ačkoliv je mi známo, že mluvčích OF v Z. Třebani je několik. Nicméně, dopis jsem na schůzi OF přečetl s tím, že kdo má zájem podpořit tento návrh, může tak učinit v MS, kde na jeho podporu probíhala podpisové akce. Nemchu za to, že Tvůj návrh se v naší obci nesetkal s podporou, jakou by sis asi přál."

A. Koktán

DATA

U Karlova mostu voněl guláš. Voněl krásně, ale nedal jsem si. Nemoohl jsem. Byl to okupační guláš. O kus dál hrála garmoška, ještě dál zpívaly brčálové uniformy ruské písni a mladík s lodičkou na hlavě ležel za kulometem a dělal ratatata. Lidé se smáli. Smáli se tankistům, kteří se svými miniaturními stroji kolem

pasu křepčili v častuňkovém rytmu, smáli se i přehlídko papučeklové vojenské techniky. Někteří se nesmáli, některí otočili hlavu a někteří byli sprostí. Tohle, teďže je k smíchu. Vždyť je to k pláči, kde jsme mohli být, kdyby nebylo těch všivých dvaadvaceti let. Ne, úsměvné študécké oslavys tragického výročí začítku druhé okupace rozhodně všem po chuti nebyly. Nedivím se.

Odpoledne přišel na Václavské náměstí pan prezident. Položil kytku u koně a držel řeč. Zas byla jak v listopadu hlava na hlavě, zas se křičelo To je ono! a zas byly desetitisíce spojeny neviditelným poutem sounáležitosti. Držely nás při sobě hanba a stud a odhodlání a zase už i něco jako národní hrđost. 15.březen /1939/ a 21.srpna/1968/ se už nikdy nesmějí opakovat.

/mif/

Praha, 21.srpna 1990

1 + 1 OTÁZKA A ODPOVĚĎ

Do vlasti, konkrétně do oblasti Poberouní, se prý chce vrátit na šest tisíc emigrantů žijících dnes v Jihoafrické republice. Je to pravda?

Ing. Věra Húlová, vedoucí tech. služeb města Revnice:

"Jednání o případném návratu emigrantů proběhlo v Revnicích za účasti představitelů Rady Čechů a Slováků v JAR, předsedy CNV Praha-západ, řediteli OPS Revnice a zástupců Krajského projektového ústavu Praha. Jihoafricáni chtějí být blízko Prahy, proto by se jim líbilo u nás.

Za dlouhá léta mimo naši zem si zvykli žít v osadách, proto požadují 2-6 hektarové pozemky, které by si sami rozparcelovali

končil pan starosta přáním svůj miniprojev a následně byla zase o něco slavnostnější a sedmička v první (a jediné) lavici zase o něco vyjukanější. Tolkli lidí a všichni přišli kvůli nám...?

Kdepak, třetího září se v nejmenší škole (berounského okresu, Středočeského kraje nebo Československa?) neučilo. První den bylo slavnostno a vznešeno a trošku taky nervozno a vůbec pěkno. Hrála mzika, rozdávaly se dárky, přání a první pomácky. A první jedničky. Na památku.

Kuba plakal jen docela malinkou chvíličku. Proč taky v takové krásné škole?

Miloslav Frýdl

POMOHLÝ BY POKUTY ?

Po otevření hranic navštěvujeme cizí prospeřující státy, cizí města, kde si často připadáme jako v jiném světě. Pak vyprávíme o plných obchodech hodnotného zboží, obchodech bez front, o ochotných prodavačích, o fungující dopravě, o pořádku, perfektní čistotě atd. Za tím všim se však skrývají hodiny postivé práce, zájem a snažba uspokojit nejen sebe, ale i své okolí a ukázněnost všech lidí. U nás často slyšíme rozčilené hlasu: "Jedte se podívat na Západ, to se nedá srovnat s námi!" Ano, ale jak se chovají někteří lidé u nás? Lidé se raději rozčilují než pracují, jsou lhostejní ke svému okolí.

Už několikrát jsme psali v NN o nepořádku v naší obci a zase se, ač skutečně nerada, k tomuto tématu vracím. Lidé jsou stále stejní a mnohým nejen že nevadí poházené odpadky, ale ničí i výsledky práce těch, kteří se snaží něco vylepšit. Z poslední doby mám na myslí kapličku. Po vyčištění a upravení zahrádky kolem ní si některí pánev, nspájsjící se v hospodě, pletou toto místo se záchodem. Nevěříte? Tak věřte nebo se tam jděte podívat kdykoliv ráno, když je ovšem před tím otevřená hospoda. Nevíme, co tyto osoby k tomu vede, ale jak k tomu přijdou ženy, které se o toto místo chtějí starat a jak k tomu přijdou květiny, které se tam budou vysazovat! Zase se vše zničí? Jde opravdu o naprostou nekázení lidí, kteří se takto chovají a maří práci druhých. Všude jinde ve světě se v rámci čistoty města nebo obce platí pokuty. Pokuty za všechny přestupy. Za pohozené odpadky, za nedisciplinovanost řidičů, za rušení nočního klidu, za potulující se psy a jakékoliv jiné znečištění. Když totiž opatření pomáhá jinde, proč by nepomohlo u nás? Vím, je problém sehnat hlídače, ale pokusme se o to.

A tak znova přemýšlím nad slovy T.G. Masaryka, který říká: "Nade všechno platí pracovat. Pamatuji však na to, že většina lidí se chce raději rozčilovat, než pracovat. Skutečná práce je malá, všední a skutečným pracovníkem je ten, kdo dovede dělat věci malé, všední a nudné." Naučme se a začneme dělat věci malé, všední a nudné, staneme se pak skutečnými pracovníky. A ti, kteří nechtějí pomáhat, ti ať alespon nemají práci druhých a nevypráví o tom, jak jinde je všechno lepší.

Marie Kloubková

PŘEDSEDOVÉ

1/

Za 150 let - což od roku 1700 do roku 1850 - měla naše ves jen 12 rychtářů, za 95 let, od roku 1850 do roku 1945, celkem 10 starostů. Za posledních 45 let se tu vystřídal 13 předsedů MNV.

Prvním předsedou MNV ustaveného už dne 6.5. 1945 byl Jaroslav Čeřovský, majitel kamenické dílny v č.p. 15, bytem v č.p. 85. Vstoupil hned do KSČ, ale už 12.5. ho ve funkci vystřídal Karel Hojsák z č.p. 109 a za dva dny nato Hojsáka řešložničář František Červený z č.p. 132, národní socialist. Za tři týdny, 4.6., už tu ale byl nový MNV, tentokrát složený paritně tak, že každá ze čtyř stran tehdy povolených - KSČ, socialisti, sociální demokrati a lidovci - tu měli po třech členech, dálco v něm byli 3 nestraníci, odborníci a náhradníci tří stran. Národní socialisté náhradníka neměli, byl jím odborník JUDr. Josef Malý. Předsedou tohoto MNV byl opět Jaroslav Čeřovský, který se však ještě 3. prosince tohoto roku funkce vzdal a převzal ji znova František Červený. Podřízel si ji i po volbách v roce 1946, kdy v MNV bylo po 5 členech KSČ a socialistů, po dvou sociálních demokratech a lidovcích.

Tento MNV však KSČ v únoru 1948 rozpustila a jmenovala nový s předsedou řešložničářem Václavem Záčkem z č.p. 21. Byl - jako všichni dále po něm - členem KSČ, ale v naší obci už před 25 léty, to je od roku 1923, starostoval za stranu národně socialistickou. Olouho ovšem ve funkci nezůstal a když 6.3. 1949 abdičoval, zvolil si MNV za svého předsedu Antonína Bastla, hostinského z restaurace "U dubu", tehdy č.p. 108. Za něho byl nás MNV rozšířen v dubnu 1950 na 18 členů a v květnu dokonce na 30 členů. Bastl pak 19.1. 1951 převzal od ONV Beroun putovní odznak III. třídy za vzoruč - komunistické - vedení obce. To byla doba, kdy členové KSČ řídili obec suverenně z hospody "U kapličky" při rumu a pivu.
(pokračování příště)

Ing. Arnošt Tuček st.

*** MY - UY *** UY - MY ***

Vážená paní redaktorko,

náhodou se mi dostal do rukou třebanšský občasník "Naše noviny" (z 23. 8. 90) a přečetla jsem si tam ve sloupu Co vy na ... článek, který podepsal /mif/.

Chápu, že v Zadní Třebani není jiná instituce než CSD, takže objektů na kritiku je tu cest málo. Kritika je zřejmě pravdivá, ale nebyla dost adresná (kdy, kdo). Dále bych ráda upozornila, že cestující si mají právo stěžovat jak u náčelníka stanice, tak v Knize přání a stížností. Desud jsme žádnou stížnost nezaznamenali ani tedy stížnost dopisovatele /mif/. Je pravdou, že některé pracovnice se citily touto neadresnou kritikou dotčené. Také bych ráda upozornila, že není jedinou pracovní povinností osobních pokladníků prodávat jízden-

na rodinné domky. Dále si přejí rychlé dopravní spojení s Prahou a dobré ekologické podmínky, především kvalitní pitnou vodu. Za tuto pomoc jsou ochotní finančně se podílet na rozvoji obcí - na výstavbě vodovodů, kanalizací, elektrifikáčních sítí, obchodů, sportovišť atd. Návrat ale zatím narází na zákon, podle kterého si cizí státní příslušníci (kterými oni dnes jsou) nemohou koupit nemovitost ani pozemek." /šv/

CHATARI

Zveme Vás na schůzi chataru spojenou s besedou se zástupci MNV Zadní Třeban, které se koná v sobotu 22.9. 1990 v kulturním domě. Začátek 17.00 hodin. Srdečně zve chatařský výbor Z. Třeban.

KINO ŘEVNICE

19.9. BOŽSKÁ TĚLA/KAN/
17.30 a 20.00 hodin.
21. a 22.9. MLADÉ PUŠKY
/USA/
24.9. POD HROZBOU SMRTI
/SPA/
26.9. VOLNÁ NOHA /ČR/
28. a 29.9. RODINNÝ
ZLOČIN /IT/

Začátky představení:
pondělí, středa, pátek
20.00, sobota 17.30 a
20.00 hodin.

Dětské představení:
22.9. ČERNÁ JEŠKYNĚ
29.9. DIVOKÉ LABUTĚ
Začátek 15.30 hodin.

KINO LITEN

19.9. KINO KCNC /USA/
22.9. NEBOJSA /ČR/ č.p.
22.9. AŽ PŘIJDE KOČOUR
/ČR/
26.9. KRÁSA NEŘESTI /J/
29.9. BLEDÝ JEZDEC/USA/
Začátky představení
18.00 hodin, dětské
14.00 hodin.

